

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 7. De verme conscientiae damnatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

Plus de conscientia scelerum, quàm de Majus
gehennæ erubescit incendio. *Basil.*

DIES VII.

De Verme Conscientiæ Dam-
natorum.

I.

Conscientiæ Vermis tria complectitur,
molestam recordationem præteriti,
quod reparari non potest. Dolorem ex-
tremum de statu præsentis, quo quis extri-
care se non valet. Desperationem ob futu-
ra adhuc terribiliora, quæ evitari non pos-
sunt. Ad præteritum quod attinet, tria
damnatum affligent: memoria volupta-
rum præteritarum, quibus se privatum
videt. Vir magni nominis, & in mundo
felix, qui delicijs innatabat, ex momento
ad inferorum barathrum detrusum, & in
flammas ardentes coniectum se deprehen-
dit, quanta mutatio! is statum suum præ-
sentem cum præterito comparat. Et hoc
eò magis eum cruciat: nam recordatio
bonorum præteritorum sensum malorum
præsentium acriorem reddit: præsertim
si in memoriam revocet, voluptates illas
fuisse tam leves, & cruciatus suos tam vio-

Majus.

lentos esse, voluptates suas non nisi unicum momentum durasse, mala verò in omnem aeternitatem duratura. Voluptas evanuit, dicit, & cruciatus, quem voluptas peperit, sempiternus erit. Heu me! ergone unius momenti voluptas aeterno dolore, & pœnitundine expianda est?

II. Damnatus cruciabitur memoria gratiarum antehac sibi concessarum, quæ fuit abusus; tot mediorum ad salutem consequendam, quæ neglexit. Tam facile poteris, exprobrabit ipsi conscientia sua, hæc mala aeterna declinare per veram pœnitentiam; ad hanc agendam interna inspiratio te animabat; nec gratia defuit, quam Deus sanguinis sui pretio tibi comparavit: penes te erat ijs uti: sed nolui- sti, cum potuisti, & per totam aeternitatem voles, & non poteris. Unicum cordis contriti, & humiliati suspirium, unica sinceræ pœnitentiæ lacryma omnibus hisce malis occurrere poterat; jam verò pœnitundines aeternæ, inexhausti lacrymarum torrentes illis te liberare non poterunt. Stimuli, & clamores mei tunc movere te non valuere; jam torquere te poterunt. Illi tunc ad salutem tuam clamabant, & eos non audiebas; clamabunt nunc ad supplicium tuum, & eos vel invitus audies.

Ve-

Verum, proh dolor! incassum. Cur nunc
hisce conscientiae stimulis non attendimus,
inquit S. Bernardus, nunc, cum utilissimi
nobis esse possunt, nunc, cum eos & sen-
timus, & penitus extinguere possumus,
materiam, qua conservantur, eis subtra-
hendo.

Majus.

*Optimum est
nunc sentire
vermem,
cum potest
suffocari.
Bern de
confid.*

III. Damnatus denique cruciabitur me-
moria peccatorum praeteritorum. Quam-
diu damnati anima durabit, inquit S. Ber-
nardus, tamdiu etiam peccatorum durabit
recordatio: sed quam turpis, quam hor-
renda recordatio! scelera ipsius praete-
riisse videntur, nec tamen praeterire. Non
quidem in seipsis amplius persistunt, per-
sistunt tamen in suis effectibus; non per-
sistunt amplius ad ipsum delectandum,
persistunt tamen ad eum torquendum; &
quemadmodum fieri nunquam poterit, ut
haec peccata non fuerint, sic fieri nunquam
poterit, ut ea, si non fuerint ejurata,
non aeternum persistant in suis effectibus.
Impius in omnem aeternitatem a peccato
suo torquebitur, quia in omnem aeternita-
tem recordabitur, se id commisisse, neque
tamen per poenitentiam expiasse. Volu-
ptas illa impura, quae tam jucunda ipsi vi-
debatur, faciem suam penitus mutabit.
Damnatus, cum viveret, in ea praecipuam

H 5

feli-

Majus.

felicitatem suam statuerat ; & per æternitatem summam ex ea habebit miseriam.

Statue conscientie tue angores admittere nunc , cum tibi salutare esse possunt.

Vermis eorum non morietur , & ignis eorum non exstinguetur. *Isa. 66. 14.*

In æternum ergo necesse est te crucietur quod perperam te egisse in æternum memineras. *Bern. de Confid.*

DIES VIII.

De Cælesti Paradiso.

I.

Paradisus Cælestis grande bonum est , cum supra modum Sanctorum labores remuneretur , & tormenta Martyrum. *Ego ipse ero merces tua.* Dicebat Deus Abrahamo. Atque hæc merces omnia excedet , quæ ad eam promerendam præstare potes. Cruciatu nostri , quantumcumque magni sint , si & Sanctorum Martyrum tormenta æquarent , nullatenus tamen , inquit Apostolus , promissam nobis mercedem æquare possent. *Non sunt condignæ passionibus hujus temporis ad futuram gloriam , quæ revelabitur in nobis.* Imò filius Dei vult , ut consideratio , & spes felicitatis,

*Rom. 8.
v. 18.*